

Pers en Voorlichting

Hof van Justitie van de Europese Unie

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 132/17

Luxemburg, 6 december 2017

Arrest in zaak C-230/16

Coty Germany GmbH / Parfümerie Akzente GmbH

Een leverancier van luxeproducten mag zijn erkende wederverkopers verbieden, de producten op een internetplatform van derden zoals Amazon te verkopen

Een dergelijk verbod is geschikt en gaat niet verder dan voor het in stand houden van het luxe-imago van de producten noodzakelijk is

Coty Germany verkoopt luxe cosmetica in Duitsland. Om het luxe-imago ervan in stand te houden brengt zij sommige van haar merken in de handel via een netwerk voor selectieve distributie, dat wil zeggen via erkende wederverkopers. De verkooppunten van die wederverkopers moeten voldoen aan een aantal vereisten op het gebied van omgeving, voorzieningen en inrichting. Daarnaast geldt dat de erkende wederverkopers de betrokken producten op internet mogen verkopen voor zover zij gebruik maken van hun eigen elektronische etalage of van niet erkende platforms van derden wanneer de tussenkomst van deze laatste voor de consument niet kenbaar is. Daarentegen is het hun uitdrukkelijk verboden, contractproducten online te verkopen via platforms van derden die daarbij voor de consument kenbaar zijn.

Coty Germany heeft een van haar erkende wederverkopers, Parfümerie Akzente, in Duitsland voor de rechter gedaagd en gevorderd dat het deze laatste op grond van dat contractueel beding zou worden verboden, de producten van Coty via het platform "amazon.de" te verkopen. Omdat het betwijfelt of dat beding verenigbaar is met het Unierecht op mededingingsgebied, heeft het Oberlandesgericht Frankfurt am Main (hogere regionale rechter te Frankfurt am Main, Duitsland) het Hof van Justitie in dat verband verzocht om een prejudiciële beslissing.

In zijn arrest van heden preciseert het Hof allereerst, onder verwijzing naar zijn vaste rechtspraak¹, **dat een stelsel van selectieve distributie voor luxeproducten dat primair tot doel heeft, het luxe-imago van die producten in stand te houden, niet in strijd is met het in het Unierecht neergelegde kartelverbod², wanneer aan de volgende voorwaarden voldaan is:** (i) de keuze van de wederverkopers moet zijn gebaseerd op objectieve criteria van kwalitatieve aard die uniform worden vastgesteld voor alle potentiële wederverkopers en zonder discriminatie worden toegepast, en (ii) de vastgestelde criteria mogen niet verder gaan dan noodzakelijk is.

Het Hof brengt in dit verband in herinnering dat de kwaliteit van luxeproducten niet alleen voortvloeit uit de materiële kenmerken ervan, maar ook uit de allure en het prestigieuze imago, die er een luxueuze uitstraling aan geven. Die uitstraling is een essentiële eigenschap van die producten voor zover de consument ze daardoor kan onderscheiden van andere soortgelijke producten. Aantasting van die luxueuze uitstraling kan dan ook afbreuk doen aan de kwaliteit zelf van de producten.

¹ Het Hof beklemtoont dat in het arrest *Pierre Fabre Dermo-Cosmétique* (C-439/09, zie ook [PC nr. 110/11](#)) niet een beginselverklaring was verrat dat bescherming van het luxe-imago thans geen rechtvaardiging meer kan vormen voor een mededingingsbeperking, zoals die voortvloeit uit het bestaan van een netwerk voor selectieve distributie, voor alle producten, waaronder in het bijzonder luxeproducten, zodat daarmee de vaste rechtspraak van het Hof niet was gewijzigd. In dat arrest had het Hof verklaard dat de noodzaak, het prestige-imago van de cosmetica en lichaamsverzorgingsproducten die *in die zaak aan de orde* waren in stand te houden, geen legitiem vereiste vormde dat een absoluut verbod om die producten op internet te verkopen rechtvaardigde.

² Artikel 101, lid 1, VWEU.

Vervolgens stelt het Hof vast dat het in het Unierecht neergelegde kartelverbod niet in de weg staat aan een contractueel beding als in het onderhavige geval aan de orde is, dat de erkende wederverkopers van een stelsel van selectieve distributie voor luxeproducten dat primair tot doel heeft, het luxe-imago van die producten in stand te houden, verbiedt om naar buiten toe kenbaar gebruik te maken van platforms van derden voor de verkoop op internet van de contractproducten, wanneer de volgende voorwaarden in acht worden genomen: (i) dat beding strekt ertoe het luxe-imago van deze producten in stand te houden, (ii) het wordt uniform vastgesteld en zonder discriminatie toegepast en (iii) het is evenredig aan het nagestreefde doel. Het is aan het Oberlandesgericht, te verifiëren of dat het geval is.

Het Hof merkt in dat verband op dat het aan de orde zijnde beding, behoudens de door het Oberlandesgericht te verrichten verificaties, rechtmatig is.

Het staat immers vast dat het betrokken contractuele beding tot doel heeft, het luxe- en prestige-imago van de betrokken producten in stand te houden. Voor het overige volgt uit het aan het Hof voorgelegde dossier dat het Oberlandesgericht van oordeel is dat dat beding objectief en uniform is en zonder discriminatie voor alle erkende wederverkopers geldt.

Voorts is het door een leverancier van luxeproducten aan zijn erkende wederverkopers opgelegde verbod, voor de verkoop op internet van die producten naar buiten toe kenbaar platforms van derden in te schakelen, volgens het Hof een geschikte manier om het luxe-imago van de betrokken producten te behouden.

Dat verbod gaat ook niet verder dan voor het in stand houden van het luxe-imago van de producten noodzakelijk is. Inzonderheid kan een beding waarbij de wederverkopers wordt toegestaan, dergelijke platforms in te schakelen onder de voorwaarde dat deze aan vooraf vastgestelde kwaliteitseisen voldoen, niet even doeltreffend worden geacht als het aan de orde zijnde verbod, zulks bij gebreke van een contractuele verhouding tussen de leverancier en de platforms van derden die hem in staat zou stellen, van de platforms te verlangen dat zij de kwaliteitseisen eerbiedigen die hij aan zijn erkende wederverkopers heeft opgelegd.

Voor het geval dat het Oberlandesgericht tot de conclusie zou komen dat het betrokken beding in beginsel onder het Unierechtelijke kartelverbod valt, merkt het Hof op dat het niet uitgesloten is dat dat beding in aanmerking komt voor een groepsvrijstelling.³

In omstandigheden zoals in het onderhavige geval vormt het betrokken verbod om voor de verkopen op internet naar buiten toe kenbaar derde ondernemingen in te schakelen, immers geen beperking van de klantenkring noch een beperking van de passieve verkoop aan de eindgebruiker, beperkingen die wegens de ernstige verstoringen van de mededinging waartoe zij kunnen leiden, bij voorbaat niet voor een groepsvrijstelling in aanmerking komen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

---

³ Krachtens verordening (EU) nr. 330/2010 van de Commissie van 20 april 2010 betreffende de toepassing van artikel 101, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen (PB 2010, L 102, blz. 1).